

DOPLŇUJÚCI NÁVRH

poslancov Národnej rady Slovenskej republiky Jána Mičovského, Mikuláša Hubu
a Miroslava Kadúca

k návrhu ústavného zákona, ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky
č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov

(tlač 921)

Návrh ústavného zákona, ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov sa dopĺňa takto:

Čl. I sa dopĺňa bodmi 12 a 13, ktoré znejú:

„12. Za čl. 154d sa vkladá čl. 154e, ktorý znie:

„Čl. 154e

Účinnosťou tohto ústavného zákona zanikajú účinky rozhodnutí všetkých štátnych orgánov, ktoré zabraňujú v trestnom stíhaní páchateľov skutkov spáchaných v súvislosti so zavraždením Ing. Michala Kováča, narodeného 5. decembra 1961, do cudziny 31. augusta 1995. Tieto rozhodnutia sa súčasne zrušujú v rozsahu, v ktorom zabraňujú v trestnom stíhaní páchateľov skutkov spáchaných v súvislosti so zavraždením Ing. Michala Kováča, narodeného 5. decembra 1961, do cudziny 31. augusta 1995.“

13. Čl. 155 sa dopĺňa bodmi 4 a 5, ktoré znejú:

„4. článok VI rozhodnutia o amnestii z 3. marca 1998, uverejneného pod č. 55/1998 Z. z.,

5. článok II rozhodnutia o amnestii zo 7. júla 1998, uverejneného pod č. 214/1998 Z. z.“.

Odôvodnenie:

Cieľom predloženého dopĺňujúceho návrhu je zrušenie tzv. Mečiarových amnestií, amnestií udelených bývalým predsedom vlády Slovenskej republiky V. Mečiarom, ktorý vykonával niektoré oprávnenia prezidenta Slovenskej republiky v roku 1998. Navrhuje sa zrušenie článku tých rozhodnutí predsedu vlády Slovenskej republiky o amnestii, ktorým sa ani nezačalo alebo ktorým bolo zastavené trestné stíhanie za trestné činy spáchané v súvislosti s oznámením o zavraždení syna prezidenta Slovenskej republiky Michala Kováča mladšieho do cudziny.

Pri týchto trestných činoch dodnes existuje podozrenie, že sa na nich podieľali orgány štátu. Zastavením vyšetrovania týchto trestných činov vznikol stav, ktorý výrazne znižuje dôveru v spravodlivosť štátu, pretože je s ním oprávnene spojená domnienka, že naozaj mohlo ísť o protizákonné konanie štátnych orgánov, na neobjasnení ktorého existuje čísi záujem. Keďže nás vlastná história učí, aké vážne a dlhodobé morálne škody spôsobuje spájanie fungovania štátu s nezákonnosťou, je správne túto chybu nezopakovať a mimoriadne závažné podozrenia smerujúce

k niektorým štátnym inštitúciám dôsledne vyšetriť. Akýkoľvek výsledok vyšetrovania bude mať pre Slovensko pozitívny účinok. V prípade nepotvrdenia podozrenia bude možné zodpovedne prehlásiť, že v základoch nášho štátu sa nenachádza krvavý zločin. Ak by takýto zločin bol potvrdený, potrestanie vinníkov bude mať na právne vedomie spoločnosti očistný účinok, pretože výrazne stúpnou dôvera v právny systém, čo je napokon práve jedným z cieľov predkladaného ústavného zákona; ide teda o doplňujúci návrh s vysokým synergickým efektom so zámerom jeho predkladateľov.

V súvislosti s našim návrhom na zrušenie amnestií je treba spomenúť aj dlhodobú snahu KDH, ktoré sa v minulosti viackrát o takýto krok neúspešne pokúšalo, pričom správne argumentovalo nemorálnosťou uvedených amnestií, argumentujúc pri tom hlavne porušením **morálnych princípov zo strany autora amnestií**. Keďže odkaz na morálne princípy, ako aj úpravy, ktorých cieľom je zvýšenie dôveryhodnosti súdnictva, sú výrazne prítomné aj pri súčasnom návrhu ústavného zákona, je zjavné, že snaha o zrušenie tzv. Mečiarových amnestií týmto princípom nielenže neodporuje, ale z nich priamo vychádza a upevňuje ich.

Akt zrušenia amnestií bude dôležitou satisfakciou všetkým, ktorí sa v minulosti statočne pokúšali o zistenie pravdy, no museli z nepochopiteľných dôvodov rezignovať; zároveň bude dôrazným odkazom všetkým potenciálnym páchatelom, že nič neostane nevyšetrené a nepotrestané.

Je isté, že pokiaľ sa tzv. Mečiarove amnestie nezrušia a podozrenia zo zneužitia štátnych orgánov na páchanie závažných trestných činov nepotrdia, alebo nevyvrátia, bude vždy možné vnášať do tejto etapy existencie Slovenskej republiky pochybnosti. Keďže Ústavný súd Slovenskej republiky podal k tzv. Mečiarovým amnestiám záväzný výklad, amnestie sa dajú zrušiť výlučne zmenou ústavy alebo ústavným zákonom prijatým parlamentom. V dôsledku týchto skutočností je správne využiť zmenu ústavy na prijatie takéhoto ústavného zákona, je vedený úctou k najvyšším princípom morálky, ktoré sú smerodajné pre všetky právne normy, počnúc tou najvyššou.

Predmetom tohto doplňujúceho návrhu nie je zrušenie rozhodnutia predsedu vlády Slovenskej republiky č. 375/1998 Z. z. o amnestii z 8. decembra 1998, vydaného Mikulášom Dzurindom, keďže sa v ňom navrhovalo zrušenie tých amnestií, ktoré sa navrhujú aj v tomto doplňujúcom návrhu.

Zrušenie akýchkoľvek amnestií, vzhľadom na ich výnimočnosť, môže podnietiť závažné právne otázky; na tomto mieste je však potrebné vnímať zásadný rozdiel medzi problematickým zásahom do právnej teórie a zničujúcim zásahom do podstaty vnímania spravodlivosti celou spoločnosťou. Porovnanie týchto dôsledkov nemôže viesť k inému záveru, než ako je pevné rozhodnutie poznať pravdu. Pretože tá - ako je známe - oslobodzuje.

DOPLŇUJÚCI NÁVRH

poslancov Národnej rady Slovenskej republiky Jána Mičovského, Mikuláša Hubu
a Miroslava Kadúca

k návrhu ústavného zákona, ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky
č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov

(tlač 921)

Meno a priezvisko

Podpis

1.

JÁN MIČOVSKÝ

2.

Mikuláš Huba

3.

Erka Jurinová

4.

Martin Fečko

5.

Igor KRAŠKO

6.

Richard Vásterka

7.

Miroslav KADÚC

8.

EVA MORVAŤHOVÁ

9.

A. Hlin

10.

Helena Mizová

11.

Igor Kabančík

12.

PETER POLČAK

13.

Jozef Mikuláš

14.

MARIÁN KUČERKA

15.

PAVOL ZAJACI

16.

Peter OLSKY

17.

LUDOV KANIK

18.

Jozef Viskupič

19.

20.